

Sygn. akt II Ca 18/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSO Sylwia Kornatowicz (sprawozdanie)

Sędzia SO Elżbieta Hallada

Sędzia SO Robert Figurski

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2014 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.

przy udziale (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. oraz (...) Sp. z o.o. w P.

o wydanie przedmiotu świadczenia z depozytu sądowego

na skutek apelacji uczestnika postępowania (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Lubinie

z dnia 18 września 2013 r., sygn. akt I Ns 931/13

postanawia:

I. oddalić apelację;

II. zasądzić od uczestnika postępowania (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. na rzecz wnioskodawcy kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 18/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18.09.2013 r. Sąd Rejonowy w Lubinie w sprawie sygn. akt I Ns 931/13 orzekł o wydaniu wnioskodawcy (...) Sp. z o.o. w K. pieniędzy w kwocie 98.820 zł, złożonych do depozytu sądowego przez (...) Sp. z o.o. w P. (obecnie (...) Sp. z o.o.) na podstawie postanowienia z dnia 12.05.2010 r., sygn. akt I Ns 192/10.

Sąd ustalił, że zgodnie z tym postanowieniem pieniądze miały być wypłacone podmiotowi, który wykaże do nich swoje uprawnienia, a zostały przez dłużnika złożone do depozytu z uwagi na spór co do osoby wierzyciela. Dłużnikiem była spółka (...), zobowiązana do zapłaty wskazanej kwoty na rzecz spółki (...). Wierzytelność z tego tytułu została objęta przelewem na rzecz (...) Sp. z o.o. w M. (aktualnie (...) Sp. z o.o. w M.) – wierzyciela spółki (...). Prawomocnym wyrokiem z dnia 3.06.2011 r. Sądu Rejonowego w Krakowie oddalone zostało powództwo (...) Sp. z o.o. w M. przeciwko (...) Sp. z o.o. w K. o ustalenie prawa do otrzymania z depozytu sądowego kwoty złożonej w sprawie I Ns 192/10. Podstawą takiego rozstrzygnięcia było stwierdzenie bezskuteczności przelewu wierzytelności między spółkami (...) a (...).

W takich okolicznościach faktycznych Sąd Rejonowy w Lubinie, powołując przepisy art.693(11) – 693(17) k.p.c. uznał, że wnioskodawca wykazał swoje prawo do otrzymania depozytu, a to prawomocnym wyrokiem z 3.06.2011 r. Skoro do spornego depozytu rościli sobie prawo tylko dwaj wierzyciele, tj. spółki: (...) K. oraz (...), a jedna z nich z mocy wskazanego wyroku nie jest uprawniona do odbioru depozytu, to uprawnienie to przysługuje drugiej spółce. Prawomocny wyrok usunął spór co do osoby wierzyciela na korzyść wnioskodawcy. Bez znaczenia dla tego rozstrzygnięcia jest w ocenie Sądu Rejonowego fakt toczącego się między wskazanymi spółkami procesu o zapłatę kwoty 98.820 zł, gdyż nie dotyczy on przedmiotu złożonego do depozytu i nie rozstrzygnie o uprawnieniu uczestnika (...) Sp. z o.o. w M. do odbioru tego depozytu.

Uczestnik postępowania (...) Sp. z o.o. w M. złożyła apelację od postanowienia, opartą na zarzucie naruszenia art.693(14) k.p.c. przez jego nieprawidłowe zastosowanie, polegające na dokonaniu wykraczającej poza wyznaczoną tym przepisem kognicję oceny w przedmiocie nieistnienia sporu co do osoby wierzyciela uprawnionego do odbioru depozytu. Skarżący wskazał, że Sąd depozytowy sam dokonał oceny, kto jest uprawnionym wierzycielem, albowiem wyrok Sądu Rejonowego w Krakowie nie zawiera pozytywnego rozstrzygnięcia w tym przedmiocie, zaś wnioskodawca – spółka (...) nie wystąpiła z osobnym pozwem o ustalenie swojego uprawnienia do depozytu. W ocenie skarżącego uczestnika nadal istnieje spór co do osoby wierzyciela, dlatego wniósł apelujący o zmianę postanowienia Sądu Rejonowego w Lubinie poprzez oddalenie wniosku (...) Sp. z o.o. w K. o wydanie przedmiotu świadczenia z depozytu sądowego.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja nie podlega uwzględnieniu.

Sąd Rejonowy nie przekroczył swojej kognicji, wyznaczonej mu przez ustawę jako sądowi depozytowemu. Sąd ten na podstawie prawomocnego wyroku z dnia 3.06.2011 r. sygn. akt IV GC 1044/10/S władny był w niniejszej sprawie uznać, że został we właściwym trybie zakończony spór co do osoby wierzyciela, uprawnionego do odbioru przedmiotu świadczenia z depozytu sądowego, złożonego przez dłużnika (...) Sp. z o.o. w P. (obecnie (...) Sp. z o.o.). Sąd I instancji przedstawił logicznie sposób swojego rozumowania i Sąd Okręgowy nie znajduje podstaw do zakwestionowania go. Rozumowanie to opiera się na prostym i zrozumiałym wnioskowaniu, że skoro jeden z dwóch roszcujących wierzycieli nie ma uprawnienia do odbioru depozytu – z niespornych między uczestnikami przyczyn wynikających z uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego w Krakowie (bezskuteczność cesji między wierzycielami) – to uprawnienie to pozostaje przy drugim z nich. Dokonanie takiego rozumowania nie jest akurat w okolicznościach niniejszej sprawy przekroczeniem uprawnień sądu depozytowego. Wynikający ze wskazanego wyroku z 3.06.2011 r. brak uprawnienia skarżącego do depozytu jest równocześnie stwierdzeniem istnienia takiego uprawnienia po stronie pierwotnego wierzyciela dłużnika. Decydujące jest bowiem to, że dłużnik miał świadczyć na rzecz (...) Sp. z o.o. w K., a tylko z powodu dokonanej cesji na rzecz (...) Sp. z o.o. w M. (aktualnie (...) Sp. z o.o. w M.) musiał złożyć przedmiot świadczenia do depozytu. Skoro obecnie okazało się, że cesja jest nieskuteczna, a skarżącemu nie przysługuje wierzytelność i tym samym prawo do depozytu – co stwierdzone zostało prawomocnym wyrokiem – to spór co do osoby wierzyciela przestał istnieć i pozostaje nim pierwotny wierzyciel dłużnika, czyli spółka (...). Spór co do osoby wierzyciela istniał tylko między wskazanymi spółkami i utrata przez jedną z nich przymiotu takiego uprawnionego wierzyciela ma ten oczywisty skutek, że spór upadł. W tym konkretnym stanie rzeczy nie zachodzi więc konieczność odsyłania drugiego wierzyciela na drogę sądową celem uzyskania wyroku, ustalającego wprost w sentencji jego uprawnienie do odbioru depozytu. Uprawnienie to jest już potwierdzone istniejącym wyrokiem, z którego w jednoznacznych okolicznościach niniejszej sprawy nie sposób wyprowadzić wniosków innych niż przedstawione przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy uznał, że apelacja uczestnika postępowania, nie mającego niewątpliwie uprawnienia do odbioru depozytu, nie może zostać uwzględniona i zablokować odbioru przedmiotu świadczenia temu wierzycielowi, który uprawnienie do niego zachował i nie ma już w tym względzie konkurenta.

Orzeczenie wydane zostało na mocy art.385 k.p.c. w zw. z art.13§2 k.p.c. Postanowienie o kosztach instancji odwoławczej zapadło na podstawie art.520§2 k.p.c. w zw. z §11 ust.1 pkt 3 i §13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (..) – w sytuacji oczywiste spornych interesów między wnioskodawcą a skarżącym.